# Твір до ЗНО «Без дружби життя не повноцінне»

Коли ми говоримо про важливих людей у своєму житті , то найчастіше розставляємо їх у такому порядку – батьки, близькі родичі, друзі, знайомі. Батьків та родичів не обирають, знайомих не впускають занадто глибоко у життя. І тільки справжній друг – та людина, стосунки з яким базуються на взаємності, доброзичливості, щирості та симпатії. От так стається – зустрічаються двоє незнайомців, що за певних умов стають незамінними одне для одного.

Без дружби життя не повноцінне – я повністю згоден з цим твердженням. Але лише якщо мова йде про справжню дружбу – не пусте спілкування, пліткування, використання одне одного з корисною метою. Оце все навпаки не приносить нам нічого доброго. Нащо вам друг, який з вами тільки тому, що йому більш нічого цікавого робити, і він легко зникне надовго, навіть не попередивши? Або друг, який з вами каже одне, аза вашою спиною пліткує про вас? Або той, хто  спілкується з вами, тільки коли йому щось потрібно? Або заздрісник? Хіба такі «друзі» роблять життя повноцінним?

Ні, дружба має означати щось інше. У побутовому плані – це взаємна та щира симпатія, зацікавленість одне в одному, бажання поділитися думками та враженнями, комфортне проводження часу. Є прислів’я про те, що друг пізнається у біді. Але не тільки. Справжній друг не тільки допоможе у скрутну хвилину, але й щиро порадіє вашим успіхам. Як і ви будете радіти за нього. Друг – це та людина, яка буде на твоєму боці, навіть попри тебе. Тобто друг зможе сказати «ні», якщо ти збираєшся нашкодити собі в будь-який спосіб.

Та найкраще про справжню сутність дружби, як на мене, йдеться у казці «Маленький принц»  А. де Сент-Екзюпері. Там у розмові Лиса з Маленьким принцом говориться, що для того аби стати близькими, треба пізнати одне одного. Треба впустити людину в своє серце, думки, життя. І самому увійти в його. Це – довіра, і саме вона священна. І це справжнє щастя – бути з кимось відвертим і знати, що тебе таким приймуть та не зрадять. І це необхідність для кожного з нас.